

Arrest

nr. 185 170 van 6 april 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 8 december 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 november 2016 tot weigering van de afgifte van een visum type C.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 december 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat E. PRIEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDHI, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, dient op 28 september 2016 bij de Belgische ambassade te Abuja een aanvraag in voor een visum kort verblijf. Zij wenst haar familie in België te bezoeken (zus en schoonbroer).

Op 9 november 2016 wordt deze visumaanvraag geweigerd. Dit is de bestreden beslissing:

“Motivatie

Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond
- Andere:
Betrokkene verklaart naar België te komen om haar zus te assisteren die in november zou bevallen.
Betrokkene toont dit echter niet formeel aan.
- Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld
Betrokkene biedt onvoldoende garantie tot een terugkeer omwille van volgende cumulatieve redenen:
 - Betrokkene is een ongehuwd vrouw.
 - Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen en vraagt de maximumduur van een kortverblijf.
 - Betrokkene toont niet aan te beschikken over voldoende persoonlijke bestaansmiddelen.
 - Betrokkene levert geen afdoend bewijs van resterende belangen in het land van origine.

Aanvrager

PSN:8293917

Naam: E.

Voornaam: F.C.

Geslacht: Vrouwelijk

Huidige nationaliteit: Niger

Geboortedatum: (...) 1979”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota werpt de verwerende partij volgende exceptie op:

“Verwerende partij heeft de eer de exceptie van onontvankelijkheid op te werpen bij gebrek aan een ontvankelijk middel.

Verzoekster duidt in het verzoekschrift geen expliciete rechtsnorm aan, noch omschrijft zij een rechtsnorm die door de bestreden beslissing zou geschonden zijn geweest. Het verzoekschrift is slechts een opeenstapeling van feitelijke commentaar. Verzoekster mag het niet aan de Raad overlaten om uit die uiteenzetting een middel te distilleren.

Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtstegel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of het rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (R.v.St., nr. 163.900, 20 oktober 2006; R.v.st., nr. 166.392, 8 januari 2007.)

“Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; R.v.St., nr. 130.972, 4 mei 2004; R.v.St., nr. 135.618, 1 oktober 2006). Dergelijke omschrijving van de rechtsregel ontbreekt.

Dit “onderdeel” is onontvankelijk.” (R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007)

Verzoekster heeft geen ontvankelijk middel tot nietigverklaring of schorsing aangevoerd, waardoor huidig beroep onontvankelijk is.”

2.2. Verzoekster voert het volgende aan in het verzoekschrift:

“Mijn cliënte heeft haar aanvraag tot visum ingediend met het doel haar zuster E.R.O. en haar echtgenoot R. B. P. te bezoeken, welke wonen te (...) (bijlage 2).

Met verklaring dd. 16.07.2016 heeft de schoonbroer van mijn cliënte de Heer R. B. zich garant verklaard om mijn cliënte te herbergen op zijn domicilie en alle kosten voor het verblijf ten laste te nemen (bijgevoegde stukken nr. 3 en 4).

Het doel van de reis was dat mijn cliënte haar zuster zou bezoeken ter gelegenheid van de geboorte van haar kindje R. J. E.O., geboren te Brugge op 18 november 2016.

Het kindje is inmiddels geboren, zie attest geboorte in bijlage. (bijlage 10).

De bedoeling is ook om haar zuster gezelschap te houden terwijl haar schoonbroer B. R. als werknemer van (...) NV tewerkgesteld is in Nigeria op Bonny Island met een systeem van 6 weken werken, 6 weken thuis (bijlage 6). Hij heeft voldoende inkomen om zijn schoonzus in België te onderhouden.

De bedoeling is dat zijn schoonzuster, zijn echtgenote die dus pas bevallen is, een beetje gezelschap zou houden en bijstaan.

Vandaar dat eigenlijk een maximale termijn wordt gevraagd voor het bezoek in België.

Mijn cliënte is tewerkgesteld in Nigeria.

Zij was ook de getuige op het trouwfeest van haar zuster met de Heer R. in Nigeria (bijlage 5).

Zij is volledig tewerkgesteld bij de Firma (...) in Nigeria en had de toelating van haar werkgever om 3 maanden weg te blijven om nadien terug te keren in de firma (bijlage 9).

Mijn cliënte legt de nodige bewijzen voor van haar inkomen (bijlage 8).

Zij heeft een medische verzekering in Nigeria afgesloten voor een reisverzekering en ziektekosten en eventuele repatriëring zo nodig (bijlage 7).

Zij heeft nog veel familie wonen in Nigeria.

Haar moeder leeft nog en er zijn 8 kinderen.

Haar moeder is wel reeds naar België kunnen komen, met name met de geboorte van de andere neef van haar, met name J. R., geboren op 20.07.2012.

Ook de moeder is nadien teruggekeerd naar Nigeria.

Zij heeft geen enkele intentie om in België of in een ander Schengen land te blijven.

Haar bezoek is enkel ingegeven omwille van familiale omstandigheden van haar zuster met wie zij een goed contact heeft.

Vandaar dat er geen enkel risico bestaat dat mijn cliënte in België zou blijven bij het aflopen van de visumtijd.

De Belgische autoriteiten tonen niet aan of onvoldoende dat er ernstige twijfels hierover bestaan zoals voorzien in de wet (zie arrest Koushkaki dd. 19.12.2013).

De documenten die mijn cliënte heeft voorgelegd zijn zeker betrouwbaar en zijn onvoldoende in rekening gebracht."

2.3. Uit deze bewoordingen blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing aan een onderzoek onderwerpt en poogt te weerleggen, zodat kan worden aangenomen dat zij een schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

De exceptie wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Het middel wordt weergegeven onder punt 2.1. van dit arrest.

3.2.1. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekster voert aan dat haar reisdoel familiebezoek is (haar zus zou bevallen in november 2016), dat zij haar zus gezelschap wil houden en helpen en dat daarom de maximale termijn werd gevraagd, dat zij tewerkgesteld is in Nigeria en van haar werkgever toestemming kreeg om drie maanden weg te blijven, dat zij een inkomen heeft in Nigeria, dat zij daar nog veel familie wonen heeft (haar moeder, broers en zussen), dat verzoekster niet de intentie heeft om in België of in een ander Schengenland te blijven en dat niet of onvoldoende wordt aangetoond dat hierover ernstige twijfels bestaan.

3.2.2. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 32 van de Verordening 810/2009/EG van 13 juli 2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de Visumcode). Artikel 32.1 van de Visumcode luidt als volgt:

"1

Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) (...);

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) (...)

iv) (...)
v) (...)
vi) (...)
of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”

Uit deze bepaling volgt dat de verwerende partij op grond van verschillende redenen een aanvraag kan weigeren en dat niet in een systeem van cumulatieve voorwaarden wordt voorzien. De vaststelling dat wordt voldaan aan één van de opgesomde weigeringsmotieven vermeld onder artikel 32.1.a en b van de Visumcode, volstaat om een visumaanvraag te weigeren. Dit heeft tot gevolg dat, indien de bestreden beslissing op correcte wijze gesteund is op één van deze opgesomde criteria die elk op zich determinerend kunnen zijn, zij afdoende gemotiveerd is en de overige motieven als overtoollig moeten worden beschouwd.

In de bestreden beslissing wordt het volgende overwogen:

“ Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*

** Andere:*

Betrokkene verklaart naar België te komen om haar zus te assisteren die in november zou bevallen. Betrokkene toont dit echter niet formeel aan.

** Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

Betrokkene biedt onvoldoende garantie tot een terugkeer omwille van volgende cumulatieve redenen:

- Betrokkene is een ongehuwd vrouw.*
- Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen en vraagt de maximumduur van een kortverblijf.*
- Betrokkene toont niet aan te beschikken over voldoende persoonlijke bestaansmiddelen.*
- Betrokkene levert geen afdoend bewijs van resterende belangen in het land van origine.”*

3.2.3. De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing onder meer dat verzoeksters voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten, niet kon worden vastgesteld omdat er onvoldoende garantie op terugkeer naar het land van verblijf wordt geboden omwille van vier cumulatieve redenen.

Verzoekster betwist in het verzoekschrift niet dat zij een ongehuwde vrouw is, geeft een uitleg bij de vraag voor de maximumduur (zij wil haar net bevallen zus helpen en gezelschap houden), geeft een uitleg bij haar persoonlijke bestaansmiddelen (zij verwijst naar loonfiches) en geeft uitleg bij haar resterende belangen in het land van herkomst (zij is daar tewerkgesteld en kon drie maanden verlof nemen, zij heeft daar nog familie).

Uit de stukken van het dossier blijkt niet dat verzoekster de loonfiches heeft voorgelegd die zij bij huidig verzoekschrift voegt. Alleszins, zelfs al zouden deze loonfiches voorgelegd zijn, moet worden vastgesteld dat het louter vermelden dat zij een loon ontvangt, geen afbreuk doet aan het motief dat verzoekster niet aantoonde te beschikken over voldoende persoonlijke bestaansmiddelen, te meer daar uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat geen bankuittreksels werden voorgelegd waaruit blijkt dat haar loon effectief werd gestort.

Inzake de maximumduur geeft verzoekster aan dat ze haar net bevallen zus wil helpen en inzake haar resterende belangen wijst verzoekster erop dat zij van plan is terug te gaan werken bij haar werkgever in Nigeria en dat zij daar nog familie heeft (haar moeder, broers en zussen).

De Raad stelt vast dat verzoekster met deze uitleg *post factum* niet op concrete wijze aantoonde dat de verwerende partij in het licht van de gegevens die op het moment van het nemen van de bestreden beslissing gekend waren, op kennelijk onredelijke wijze, of op grond van een foutieve feitenvinding zou hebben geoordeeld dat verzoeksters voornemen om het grondgebied voor het verstrijken van het visum te verlaten, niet kon worden vastgesteld. Alleen al op grond van deze motivering kon, zoals reeds werd gesteld, de bestreden weigeringsbeslissing worden genomen.

De schending van de materiële motiveringsplicht is niet aangetoond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET